

Així que en primer lloc ens trobem amb la collecció i l'arxiu, què és el que mereix ser guardat, mostrat, preservat i compartit. L'afany compilador, vinculat amb la voluntat de colleccionar, troba els seus primers exemples a Sumèria, en el quart mil·lenni abans de Crist, aquests primers glossaris buscaven organitzar el condiment del món, activitat que es continuarà en les diferents cultures fins a l'eclosió del pensament enciclopèdic del segle XVIII.

Enfront d'aquest coneixement autoritzat i erudit sorgeixen a principis dels vuitanta del segle passat una forma de democratització de sabers, la *Mixtape*. La millora dels sistemes d'enregistrament casolans que permetien les cintes de cassette va permetre difondre recopilacions 'comissariades' de música tan abundants que l'assagista Geoffrey O'Brien va arribar a denominar-les com la forma d'art estatunidenca més practicada.

El punk, amb el seu esperit DIY, estableix les bases del que es coneixerà com a Cultura Cassette, un intercanvi d'informació per canals no convencionals com el correu postal i que permet la distribució i difusió d'aquests nous sabers. Un exemple d'aquestes pràctiques, vigents en els anys setanta i vuitanta del segle passat, el vam trobar en la famosa compilació *Fire Escape in the Sky: The Godlike Genius of Scott Walker*, realçada per Julian Cope i publicada al 1981 va suposar la posada en valor des del post punk d'un artista condemnat a l'ostracisme durant la dècada anterior.

"El casset, un format de reproducció i enregistrament tremendament fàcil de transportar, es prestava a la pirateria i a la samizdat."

Christoph Cox, *Captura i alliberament: el capitalisme i els fluxos de so*, 2021

En l'actualitat, la referència a la *mixtape*, no implica un suport o una tecnologia, sinó una nova concepció sobre què mostrar i com distribuir-ho. La democratització de les formes de coneixement, unit a la sobreexposició del mateix ha portat a prioritzar la figures generadores de criteri i opinió. El concepte ha deixat de ser un canal alternatiu a estar legitimat per institucions: al 2017 Chance the Rapper va obtenir tres premis Grammy per una *mixtape* distribuïda en línia de manera gratuïta.

A aquesta noció de circulació se li suma una configuració estètica, el retall, el collage, el component nostàlgic en una cerca arqueològica de les nostres tecnologies recents. Així que apel·lar a la *mixtape* és també apel·lar a una manera d'educar els nostres sentits -oïda/mira-

da- i les formes en què superposem les capes que se'ns van oferint.

"Each voice is distinguished by the conditions of its recording. The muffled pause of the cassette recorder; the sound of something being pounded; the crude edits; the fluctuating volume levels; the room tone; the proximity of the microphone; the expressive dimension of guitar distortion, of shouts, screams, hollers, yells, whispers, sighs, dead silences."

Kodwo Eshun, *Dan Graham Rock My Religion*, 2012

Com bolcar aquestes noves formes de distribució, els compromisos polítics amb les dissidències, les noves formes de veure i apreciar la cultura en un espai com el que se'ns presenta. Ho podem trobar en les formes en què alguns dels artistes d'aquesta mostra construeixen i configuren el seu treball o en la importància que les persones que integren House of Chappaz concedeixen a la cultura musical. Però sobretot del què parlem és d'un acte d'amor.

"I was in love, and I knew he loved me because he made me a tape"

Saint Etienne, *Over the Border*, 2012

L'exposició que presenta la galeria és una recopilació del procés en el qual, després de més de deu anys, es troba el projecte, però no solament ens ofereix la possibilitat de gaudir del treball d'una nòmina d'artistes consolidada sinó que planteja un statement sobre els discursos estètics, polítics i socials que defensa el projecte, un compromís amb la contemporaneïtat i, sobretot, un acte d'afecte a l'art i a la cultura en apostar per espais públics en els quals poder compartir.

Finalment ens trobem amb aquests instants i aquestes memòries d'allò que ens han ensenyat, del que hem compartit i del que hem gaudit en aquest acte de generositat que implica crear, seleccionar i exposar. Totes les persones implicades en aquest projecte -artistes, galeristes,...- el que plantegen és la reivindicació d'àmbits d'intercanvi i gaudi. De tornar a escoltar mentre descobrim coses noves o som conscients que en l'encreuament, en la barreja, s'ha dotat d'un nou sentit a aquesta quotidianitat que ens embolcalla.

Eduardo García Nieto

Comissari independent i educador